ב ס ״ ד

בהיכלו

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל
אהרן לעזער
שליט״א

גליון מס
143

פרשת **ויצא** תשפ״ה

מִכֻּלָּם כָּאן נַעֲשִׂים סִפּוּרִים...

בָּעִיר פִּיטְרְקוֹב בְּפוֹלַנְיָה הָיָה יְהוּדִי אֶחָד, שֶׁהָיְתָה דַּרְכּוֹ לִרְשֹׁם סִפּוּרִים שֶׁל צַדִּיקִים כְּפִי שֶׁשָּׁמַע מֵחֲסִידִים וְהִדְפִּיסָם, וּכְבָר הִדְפִּיס הַרְבֵּה סְפָרִים עִם סִפּוּרִים מְצַדִּיקִים, לְיָמִים, נִתְקָרֵב בְּנוֹ לְאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְהִתְחִיל אָבִיו לְרַדֵּף אוֹתוֹ מְאֹד, כִּי הָיָה מִכַּת הַמִּתְנַגְּדִים לְאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ.

וַיְהִי הַיּוֹם וּבָרַח בְּנוֹ לָעִיר אוּמַן, וְנִשְׁאַר שָׁם בֵּין אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ, וְאָבִיו הִצְטַעֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁבְּנוֹ נָפַל בֵּין אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', וְהַבֵּן הִסְתּוֹבֵב בֵּין אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בָּעִיר אוּמַן, וְרָאָה אֶת עֲבוֹדָתָם בְּקֹדֶשׁ - תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת, וְנִתְעוֹרֵר גַּם הוּא לַעֲשׂוֹת כְּמוֹתָם, וְנַעֲשָׂה עוֹבֵד ה' גָּדוֹל מְאֹד, וְהָיָה מְבַלֶּה הַרְבֵּה שָׁעוֹת בְּכָל יוֹם עַל צִיּוּן רַבֵּנוּ זַ״ל.

וּפַעַם בִּהְיוֹתוֹ עַל צִיּוּן רַבֵּנוּ זַ״ל, נִתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד וְנִזְכַּר מֵאָבִיו וּמִצַּעֲרוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁנִּתְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ זַ״ל, וּכְשֶׁיֵּרֵד מֵהַצִּיּוּן, כָּתַב מִכְתָּב אַרֹךְ לְאָבִיו, כְּדֵי לְחַזְּקוֹ וּלְנַחֲמוֹ, וּבְתוֹךְ הַדְּבָרִים כָּתַב לוֹ בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן: "אַבָּא, אַתָּה עוֹסֵק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לִרְשֹׁם מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צַדִּיקִים וּלְהַדְפִּיסָם, וּבָזֶה אַתָּה מִתְפָּרְנֵס, אֲנִי זָכִיתִי לְהַגִּיעַ אֶל מָקוֹם קָדוֹשׁ כָּזֶה, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁנִּתְקָרֵב לְשָׁם נַעֲשָׂה מִמֶּנּוּ סִפּוּרִים וּמַעֲשִׂיּוֹת"...

(שיחות מוהרא״ש ח״א ערך 'סיפורים')

// פִּתְאוֹם חֻשּׁוּךְ

כְּשֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ נִמְצָא בְּדַרְכּוֹ לְמִצְרַיִם, בְּאֶמְצַע הַיּוֹם **הוּא מוֹצֵא אֶת עַצְמוֹ בְּאֹפֶן פִּתְאוֹמִי בְּחֹשֶׁךְ גָּדוֹל**... וְהוּא לָן שָׁם.

נִנְסֶה לַחְשֹׁב מָה אָדָם חוֹשֵׁב לְעַצְמוֹ כְּשֶׁמַּגִּיעַ לְמָצָב כָּזֶה, בְּוַדַּאי שֶׁכָּךְ הָיָה חוֹשֵׁב: לֹא מַסְפִּיק אֲנִי צָרִיךְ עַכְשָׁיו לָצֵאת לְחוּץ לָאָרֶץ לְבֵית לָבָן הָאֲרַמִּי, וּמִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה שָׁם, וּפִתְאוֹם עַכְשָׁיו גַּם כֵּן נַעֲשָׂה חֹשֶׁךְ?! וְאָדָם עָלוּל לְהִתְיָאֵשׁ לְגַמְרֵי...

אַךְ אֲצֶל יַעֲקֹב אָבִינוּ, כְּשֶׁכָּתוּב "כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ" - פִּתְאוֹם הוּא לַיְלָה, הוּא מֵבִין שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה מִשֶּׁהוּ, הוּא מְדַבֵּר אֵלַי עַכְשָׁיו, הוּא פָּנָה לִישֹׁן, אַף שֶׁבֶּאֱמֶת רָצָה לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ אִם רַק הָיָה מוּאָר, אֲבָל עַכְשָׁיו בִּמְקוֹם לְהִבָּהֵל וּלְהִתְבַּלְבֵּל וּלְהִתְחִיל לְהַאֲשִׁים אֶת עַצְמוֹ "מָה עָשִׂיתִי... אוּלַי הַטָּעוּת הִיא שֶׁלִּי"... הוּא מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה: **הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה שֶׁאֶהְיֶה פֹּה - אֲנִי פֹּה!**

// "מַאֲבְנֵי הַמָּקוֹם"

וְיַעֲקֹב אָבִינוּ לוֹקֵחַ **"מַאֲבְנֵי הַמָּקוֹם"**, הוּא מַתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ עַל הַמָּצָב שֶׁיֵּשׁ עַכְשָׁיו, כָּאן בַּ"מָקוֹם" הַזֶּה, (בְּסֵפֶר יְצִירָה מוּבָא שֶׁאֲבָנִים' הֵם 'אוֹתִיּוֹת', יַעֲקֹב אָבִינוּ בָּנָה דִּבּוּרִים לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ מֵהָאֲבָנִים שֶׁהָיוּ שָׁם בְּמָקוֹמוֹ) עַכְשָׁיו אֲנִי כָּאן? אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ! תְּפִלָּה חֲדָשָׁה חִדֵּשׁ יַעֲקֹב אָבִינוּ אָז! אַבְרָהָם אָבִינוּ הִתְפַּלֵּל שַׁחֲרִית, בַּבֹּקֶר, כְּשֶׁיֵּשׁ אֶת אוֹר הַיּוֹם בְּאֹפֶן מֻשְׁלָם, יִצְחָק אָבִינוּ הִתְפַּלֵּל מִנְחָה, שֶׁגַּם כֵּן בְּאוֹר הַיּוֹם. עַדַיִן הָיְתָה חֲסֵרָה תְּפִלַּת עַרְבִית, **תְּפִלָּה שֶׁנֶּאֱמֶרֶת בַּחֹשֶׁךְ, כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי דְּבָרִים שֶׁהוּא לֹא תִּכְנֵן, יַעֲקֹב אָבִינוּ חִדֵּשׁ לָנוּ שֶׁיֵּשׁ תְּפִלָּה כָּזוֹ, עַכְשָׁיו הַזְּמַן לְהִתְפַּלֵּל!**

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה לִשְׁמֹעַ "מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם" - בְּדִיּוּק בְּדִיּוּק מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּמָּקוֹם בּוֹ אַתָּה נִמְצָא!

אֲפִלּוּ שֶׁאַתָּה מַרְגִּישׁ אֶת הַחֹשֶׁךְ הַזֶּה, וְנִרְאֶה לְךָ שֶׁהַכֹּל נֶחְשָׁךְ לְךָ, יֵשׁ עַכְשָׁיו דֶּרֶךְ לְמִצְוֹא אֶת הָאוֹר בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ!

רַבֵּנוּ כָּל כָּךְ עוֹרֵר אוֹתָנוּ לְשׂוֹחֵחַ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנָשִׁים אוֹמְרִים: אֵין לִי דִּבּוּרִים... תִּמְצָא אֶת הַדִּבּוּרִים מֵהַדְּבָרִים שֶׁצּוֹבְטִים לְךָ בַּלֵּב! עוֹבְרִים עָלֶיךָ יְרִידוֹת, נְפִילוֹת, מַחֲשָׁבוֹת לֹא טוֹבוֹת, מְעִיקִים לְךָ דְּבָרִים מְסָיָמִים, מִזֶּה תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּה! קַח "מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם" - אַתָּה בּוֹדֵק אֶצְלְךָ, מָה חָסֵר לְךָ, עִם אֱמֶת! לֹא שֶׁאָדָם פִּתְאוֹם מְבַקֵּשׁ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה 'לָעוּף' בָּעוֹלָמוֹת... הַשָּׂגוֹת... קַבָּלָה..."', וּמַדּוּעַ בֶּאֱמֶת לֹא לְבַקֵּשׁ עַל כָּךְ?!... כִּי זֶה לֹא מָה שֶׁעַכְשָׁיו כּוֹאֵב לְךָ! בְּוַדַּאי הָיִיתָ רוֹצֶה שֶׁפִּתְאוֹם תַּתְחִיל 'לָעוּף' בַּשָּׁמַיִם, אֲבָל אֵין זֶה כָּכָה... **וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה לִשְׁמֹעַ "מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם" - בְּדִיּוּק בְּדִיּוּק מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּמָּקוֹם בּוֹ אַתָּה נִמְצָא!**

// דִּבּוּר אֱמֶת

בִּלְשׁוֹן רַבֵּנוּ זַ״ל זֶה נִקְרָא "דִּבּוּר אֱמֶת" (בב' מְקוֹמוֹת בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרַ״ן ח״א: סי' ט' וסי' קי״ב), שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ דִּבּוּר אֱמֶת, דְּהַיְנוּ שֶׁיִּבְדֹּק בֶּאֱמֶת הֵיכָן אוֹחֵז וְאֵיפֹה נִמְצָא: **"רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כּוֹאֵב לִי כָּכָה, וְכוֹאֵב לִי כָּכָה, עֲבַר עָלַי מַשְׁבֵּר פְּלוֹנִי, וְהָיְתָה לִי יְרִידָה, וְיֵשׁ לִי בִּלְבּוּלִים, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַק אַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר לִי! וַאֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה בְּפֶה מָלֵא!"** אָסוּר לְאָדָם לְהִתְבַּיֵּשׁ לוֹמַר זֹאת בִּפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כִּי אָמְנָם מִבְּנֵי אָדָם יֵשׁ בּוּשָׁה, וְכִי יִגָּלֶה לַחֲבֵרוֹ מֵהֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְהִיאַךְ דִּבּוּרוֹ וְכוּ', **אֲבָל מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָסוּר לְהִתְבַּיֵּשׁ בִּדְבָרִים כָּאֵלּוּ, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת אֱמִתִּי!**

(אשי ישראל, השיעור השבועי ויצא תשפ״ב)

דִּבּוּר אֱמֶת

טוֹב לְבַטֵּל תּוֹרָה מִלְּבַיֵּשׁ בֶּן יִשְׂרָאֵל (ספר המידות, בושה, ג)

מִן הַשָּׁמַיִם מְסַבְּבִים שֶׁיַּגִּיעַ לְמַצָּב שֶׁל "וַיֵּצֵא"

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא י"א כִּסְלֵו הַתשפ"ד

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיִבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשָּׁבוּעַ קוֹרִין פָּרָשַׁת וַיֵּצֵא, וְהוּא עִנְיָן שֶׁל יְצִיאַת אָדָם מִן קַטְנוּת הַמּוֹחִין שֶׁלּוֹ, וּמִקְצוּר רְאִיָּה שֶׁלּוֹ, וּלְהַתְחִיל לְהַבִּיט הָלְאָה, מַה עָלָיו לְתַקֵּן וּלְאָן עָלָיו לְהַגִּיעַ כְּדֵי לְמַלֹּאוֹת רְצוֹן בּוֹרְאוֹ וּלְקָרֵב עַצְמוֹ וְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כְּלָל נוֹחַ לָאָדָם לָשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הַד' אַמּוֹת שֶׁלּוֹ וְלֹא לְהִתְעַנְיֵן בְּשׁוּם דָּבָר הַנַּעֲשֶׂה סְבִיבוֹ, וְאֵינוֹ רוֹצֶה לָצֵאת מִמְּקוֹמוֹ וּלְהַפְרִיעַ רֹגַע נַפְשׁוֹ, אֲבָל לִפְעָמִים מִן הַשָּׁמַיִם מְסַבְּבִים עִם הָאָדָם שֶׁדַּיְקָא יַגִּיעַ לְמַצָּב שֶׁל "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב", וְיִרְחִיב מַבָּטוֹ לְהִסְתַּכֵּל קְצָת הָלְאָה, וּלְהָבִין שֶׁיֵּשׁ לוֹ תַּפְקִיד קָדוֹשׁ בָּזֶה הָעוֹלָם, לְקָרֵב אֶת עַצְמוֹ וְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִמְצָא שֶׁהַיְצִיאָה הִיא כְּנֵיסָה גְּדוֹלָה, כִּי יִזְכֶּה לְהַכְנִיס עוֹד הֲמוֹן נְפָשׁוֹת רַבּוֹת לְתוֹךְ מַחֲנֵה דְּקְדוּשָׁה, וּזְכוּת הָרַבִּים יִהְיֶה תָּלוּי בּוֹ.

וְזֶהוּ עִקַּר דִּבְרֵי רַשִׁ"י "**יְצִיאַת צַדִּיק מִן הַמָּקוֹם עוֹשֶׂה רֹשֶׁם**", הַיְנוּ עַל יְדֵי שֶׁהַצַּדִּיק יוֹצֵא מִן הַמָּקוֹם הַפָּרְטִי שֶׁלּוֹ, וְהוֹלֵךְ לְדָרְכּוֹ כְּדֵי לְהִתְעַנְיֵן בְּצָרְכֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה עוֹשֶׂה רֹשֶׁם גָּדוֹל, וְגוֹרֵם שֶׁכֻּלָּם יִזְכּוּ לֵהָנוֹת מֵאוֹרוֹ וּלְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יָדוֹ.

[השמטה מה שלא שייך השנה]

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

יצחק שאול טברין נתניה

שו"ת בר סלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

נֶעֱלָם לִי הַחֶשְׁקּ וְהָרָצוֹן לִלְמֹד וּלְהִתְפַּלֵּל

שָׁלוֹם וְכָל טוּב לִכְבוֹד הָרַב הַצַּדִּיק שליט"א. כְּבָר שָׁנִים רַבּוֹת אֲנִי מִקָּרֵב לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, וְהָיוּ זְמַנִּים שֶׁלָּמַדְתִּי הַרְבֵּה מְאוֹד בְּהִתְמָדָה רַבָּה וְהִתְבּוֹדַדְתִּי בְּכָל יוֹם, אַךְ מִכַּיּוָן שֶׁלֹּא הִרְגַּשְׁתִּי שׁוּם עֲלִיָּה וְהִתְקַדְּמוּת בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָפַלְתִּי בְּדַעְתִּי, וּלְאַט לְאַט בָּרְחָה לִי כָּל הָרֶגֶשׁ וְהַהִתְלַהֲבוּת שֶׁהָיוּ לִי בִּתְחִלַּת הַהִתְקָרְבוּת. הַיּוֹם, לְצַעֲרִי הָרַב, אֲנִי כְּבָר לֹא לוֹמֵד וּבְקֹשִׁי מִתְפַּלֵּל וַאֲנִי מַרְגִּישׁ שָׁבוּר לִרְסִיסִים. אֶשְׁמַח אִם הָרַב הַצַּדִּיק יְחַזֵּק אֶת נַפְשִׁי הָאֻמְלָלָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת הַתְחָלָה חֲדָשָׁה.

תשובה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלֵו הַתשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַבְרָהָם נֶרוֹ יָאִיר

לָכֵן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנ"ת זַ"ל כָּתַב (שִׂיחוֹת הָרַ"ן סִימָן רמ"ד) שֶׁמַּעְתִּי מֵאֶחָד מֵחֲשׁוּבֵי אֲנָשִׁים אִישׁ כָּשֵׁר וְיָרֵא שָׁמַיִם וְעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בֶּאֱמֶת, שֶׁאָמַר לוֹ רַבֵּינוּ זִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה, שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, שֶׁאֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַרְאֶה לָהֶם מַה שֶּׁפְּעָלוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, רַק אַחַר מוֹתָם בָּעוֹלָם הַבָּא, אָז יִרְאוּ מַה שֶּׁפָּעָלוּ.

וְהֻבַּנְתִּי שֶׁרַבֵּינוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה אָמַר לוֹ דָּבָר זֶה לְעִנְיַן הִתְחַזְּקוּת לְבַל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ מַה שֶּׁכְּבָר עָסַק בָּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וַעֲדַיִן אֵינוֹ רוֹאֶה בְּעַצְמוֹ שׁוּם פְּעֻלָּה, כִּי יֵשׁ שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לִרְאוֹת כָּל יְמֵי חַיָּיו מַה שֶּׁפָּעַל כִּי אִם לְאַחַר כָּךְ, עַיֵּן שָׁם.

וְהָאֱרִיךְ בָּזֶה (לִקּוּטֵי הֲלָכוֹת בִּרְכַּת הַשַּׁחַר הֲלָכָה ה' אוֹת מ"ב) שֶׁמְּפָרֵשׁ אֶת הַפָּסוּק (וַיִּקְרָא כ"ב ז') "וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים", שֶׁמְּרַמְּזוּ עַל בְּיֹאת שִׁמְשׁוֹ בְּיוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן בְּעֵת פְּטִירָתוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּיֹאת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֶׁיֵּשׁ שֶׁעִקַּר גְּמַר טָהֳרָתוֹ יִזְכֶּה רַק אַחַר בְּיֹאת שִׁמְשׁוֹ לְגַמְרֵי, וּכְעֵין שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פֶּרֶק ו) שֶׁיֵּשׁ כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁאַף עַל פִּי שֶׁעָשׂוּ תְּשׁוּבָה וְהָיָה לָהֶם יִסּוּרִים, עֲדַיִן תְּשׁוּבָה וְיוֹם כִּפּוּר וְיִסּוּרִין תּוֹלִין עַד יוֹם הַמִּיתָה שֶׁמְּכַפֵּר.

וְעַל כֵּן כָּל מִי שֶׁהוּא בִּבְחִינָה זֹאת, אִם יִפֹּל חַס וְשָׁלוֹם בְּדַעְתּוֹ מֵחֲמַת זֶה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מַה שֶּׁעוֹבֵר וְכוּ', לֹא יִזְכֶּה גַּם אַחַר יוֹם הַמִּיתָה, שֶׁהוּא אַחַר בְּיֹאת שִׁמְשׁוֹ, לֶאֱכֹל מִן הַקֳּדָשִׁים, כִּי בְּוַדַּאי הַטָּמֵא לְגַמְרֵי וְלֹא טָבַל עֲדַיִן אֵין מוֹעִיל לוֹ הַעֲרֶב שֶׁמֶשׁ, רַק זֶה שֶׁהִתְגַּבֵּר כָּל יָמָיו בְּכָל מַה שֶּׁעָבַר עָלָיו וְהִתְחַזֵּק בְּרָצוֹן חָזָק בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ'.

וְטָבַל בַּמִּקְוֶה וְהִתְחִיל בְּכָל יוֹם לְטַהֵר עַצְמוֹ וְכוּ', אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא עָלְתָה בְּיָדוֹ לְהִטָּהֵר בִּשְׁלֵמוּת, אַף עַל פִּי כֵן לֵית רְעוּתָא טָבָא דְּאִתְאֲבִיד, מִכָּל שֶׁכֵּן דִּבּוּר טוֹב וּמַעֲשֶׂה טוֹב, עַד שֶׁיִּזְכֶּה שֶׁיִּשְׁלַם טָהֳרָתוֹ אַחַר בְּיֹאת שִׁמְשׁוֹ בְּיוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן, בְּסוֹד "וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים", שֶׁהוּא חֶלְקוֹ הַטּוֹב לָעוֹלָם הַבָּא שֶׁיִּזְכֶּה אֵלָיו תֵּכֶף אַחַר בְּיֹאת שִׁמְשׁוֹ וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְהִתְגַּלְגֵּל וְלִסְבֹּל מַה שֶּׁצָּרִיךְ לִסְבֹּל מִי שֶׁלֹּא הֵכִין אֶת עַצְמוֹ כְּלָל בִּימֵי חַיָּיו.

כִּי אָז בַּיּוֹם הָאַחֲרוֹן מִתְקַבְּצִים כָּל מַה שֶּׁחָטַף טוֹב בָּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְכָל רָצוֹן וְרָצוֹן שֶׁהָיָה לוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְרַק זֶה הוּא תִּקְוָתוֹ וְהִשָּׁאֲרוּתוֹ לָנֶצַח. וְאָז יֵדַע וְיָבִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַחִלּוּק שֶׁבֵּין מִי שֶׁהִשְׁתַּדֵּל וְרָדַף אַחַר הַתַּכְלִית בְּרָצוֹנוֹת חֲזָקִים בְּכָל יוֹם אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא זָכָה אֵלָיו בְּשִׁלְמוּת וּבֵין מִי שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדֵּל כְּלָל.

וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (מַלְאָכִי ג) "וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹקִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ", שֶׁיִּהְיֶה חִלּוּק אֲפִלּוּ בֵּין מִי שֶׁשָּׁנָה פִּרְקוֹ מֵאָה פְּעָמִים לְמִי שֶׁשָּׁנָה פִּרְקוֹ מֵאָה פְּעָמִים וְאֶחָד (חֲגִיגָה ט), מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן בֵּין הַמִּשְׁתַּדֵּל לְאֵינוֹ מִשְׁתַּדֵּל.

וְהָעִקָּר כְּפִי הִתְקָרְבוּתוֹ לְצַדִּיקֵי אֱמֶת הַנִּכְלָלִים בְּזִקְנִים דִּקְדָּשָׁה, הָעוֹסְקִים לְהַעֲלוֹת כָּל הַנּוֹפְלִים וְהָרְחוֹקִים מְאֹד מְאֹד מִמְּקוֹמָם שֶׁהֵם לְרָצוֹן עֶלְיוֹן, אֲשֶׁרֵי שֶׁיֹּאחַז בָּהֶם, עַיִן שָׁם.

וְלָכֵן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּיֶתֶר שְׂאֵת וּבְיֶתֶר עֹז, וְשׂוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתְךָ, וְאַף שֶׁמַּר וּמָרוֹר לְךָ מְאֹד, דַּע לְךָ שֶׁכָּל הַיְּגִיעוֹת וְהַטְּרְחוֹת שֶׁיָּגַעְתָּ וְטָרַחְתָּ כָּל הַשָּׁנִים שֶׁאַתָּה מְקֹרָב אֶל רַבֵּינוּ זְכֹרוֹנוֹ לִבְרָכָה לֹא הָלְכוּ לָרִיק וְכוּ', וְלָכֵן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּיֶתֶר שְׂאֵת וּבְיֶתֶר עֹז, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׂוּם דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם שֶׁמַּחֲלִישׁ אֶת דַּעְתְּךָ, כִּי זֶה הַסָּמָאֵל שֶׁרוֹצֶה לִשְׁבֹּר אוֹתְךָ וּלְיָאֵשׁ אוֹתְךָ כְּאִלּוּ כְּבָר אֵין לְךָ תִּקְוָה וְכוּ' וְכוּ', מֵאַחַר שֶׁאַתָּה לֹא רוֹאֶה שׂוּם דָּבָר וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהָבִין שֶׁיָּכוֹל מְאֹד לִהְיוֹת שֶׁאַתָּה מֵאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת שֶׁלֹּא מְגַלִּים לָהֶם בְּחַיִּים חִיּוּתָם מַה שֶּׁפָּעֲלוּ כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ חַיִּים בָּזֶה הָעוֹלָם.

מְסֻפָּר שֶׁהָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מִקָּאלִיסְק, זֵכֶר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לִבְרָכָה, שֶׁהָיָה גָּר בְּסוֹף יָמָיו בְּעִיר טְבֶרְיָה הָלַךְ פַּעַם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל וְעַל הַדֶּרֶךְ הוּא רוֹאֶה זָקֵן בְּגִיל שְׁמוֹנִים שֶׁבּוֹכֶה מְאֹד, וְשָׁאַל לוֹ הַצַּדִּיק סִבַּת בְּכִיָּתוֹ. וְעָנָה לוֹ: אֲנִי רוֹצֶה לָמוּת! וְנָתַן הַצַּדִּיק צְעָקָה עָלָיו: הוֹי שׁוֹטֶה שֶׁכָּמוֹתְךָ! הַאִם לֹא כְּדַאי לִחְיוֹת עוֹד יוֹם כְּדֵי לְהַלְבִּישׁ תְּפִלִּין?! הֵינוּ כְּדַאי לִחְיוֹת שִׁבְעִים שְׁמוֹנִים שָׁנָה כְּדֵי לְהָנִיחַ פַּעַם אַחַת תְּפִלִּין.

וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁבַּר יִשְׂרָאֵל זוֹכֶה בְּכָל יוֹם לְקַיֵּם כָּל כָּךְ הַרְבֵּה מִצְוֹות, רָאוּי לוֹ לִשְׂמֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְיָאֵשׁ מֵהַחַיִּים שֶׁלּוֹ, וּבֶאֱמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת נ"ז.) עַל הַפָּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ" - מַאי רַקָּתֵךְ? אֲפִלּוּ רֵיקָנִין שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מִצְוֹות כָּרִמּוֹן.

וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּכָל יוֹם וָיוֹם מֵאָה מִצְוֹות כְּמַאֲמָרָם זַ"ל (יְרוּשַׁלְמִי בְּרָכוֹת פֶּרֶק ט' הֲלָכָה ה') תָּנֵי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לְךָ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְוֹות בְּכָל יוֹם - קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מִצְוֹות וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן.

וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לְךָ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמִּצְוֹות מַקִּיפוֹת אוֹתוֹ - תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וּתְפִלִּין בִּזְרוֹעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ, מִילָה בִּבְשָׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטַלִּיתוֹ מַקִּיפִין אוֹתוֹ, הוּא שָׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ", וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֹנֶה מַלְאַךְ ה' סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם".

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵיךְ צְרִיכִים לִרְקֹד בְּכָל יוֹם מֵהַזְּכוּת הַגְּדוֹלָה הַזּוֹ שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּכָל יוֹם כָּל כָּךְ הַרְבֵּה מִצְוֹות, וְרָאוּי לָנוּ לָשִׁיר בְּכָל יוֹם "אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ".

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

פֶּלֶא שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים מִזֶּה...

בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ אָנוּ מוֹצְאִים שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ הָלַךְ בְּפִקְדַּת אָבִיו וְאִמּוֹ לִמְצֹא זִוּוּגוֹ, אָנוּ מוֹצְאִים פֹּה שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ עָשָׂה מְסִירוּת נֶפֶשׁ בִּשְׁבִיל כִּבּוּד אָב וָאֵם, וְהִנֵּה הַלִּמּוּד הָרִאשׁוֹן שֶׁאָנוּ לְמֵדִים מִזֶּה הוּא שֶׁאָנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּמִצְוָה זוֹ, שֶׁאֵין לְתָאֵר וּלְשַׁעֵר גֹּדֶל מַעֲלָתָהּ, כָּתוּב בַּתּוֹרָה שֶׁעַל יָדָהּ זוֹכִים לַאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים (שְׁמוֹת כ, יא): "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ".

כַּמָּה מוֹהֲרָא"שׁ זַ"ל הָיָה מְדַבֵּר מִמִּצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם, הוּא הָיָה כָּל כָּךְ מַקְפִּיד שֶׁיְּלַמְּדוּ זֹאת אֶת הַיְּלָדִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹם וְשִׁיחָה שֶׁהַמְלַמֵּד לֹא יְדַבֵּר אוֹדוֹת כִּבּוּד אָב וָאֵם עִם הַיְּלָדִים, זֶה פֶּלֶא שֶׁדָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְזֻנָּח בְּתַלְמוּדֵי תּוֹרָה, גַּם בְּתַלְמוּדֵי תּוֹרָה רְצִינִיִּים וְטוֹבִים, הַאִם שָׁמְעוּ כָּזֶה דָּבָר "מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם" - שֶׁיֵּשׁ מִצְוָה לָקוּם מִלּוֹא קוֹמָתוֹ אִם הָאַבָּא אוֹ הָאִמָּא נִכְנָסִים לַחֶדֶר?... זֶהוּ פֶּלֶא, בְּכָל הַשָּׁנִים שֶׁהָיִיתִי בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, מֵאָז שֶׁהָיִיתִי קָטָן וְעַד הַבַּר מִצְוָה, אֲנִי לֹא זוֹכֵר שֶׁפַּעַם לִמְּדוּ אוֹתָנוּ מִמִּצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם...

הַגְּמָרָא מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ (קִדּוּשִׁין לא:): אֵיזֶהוּ כִּבּוּד? מַאֲכִיל וּמַשְׁקֶה וְכוּ', אַתָּה מֵבִיא כּוֹס מַיִם לְאַבָּא אוֹ לְאִמָּא? - אַתָּה מְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִדְּאוֹרַיְתָא שֶׁל כִּבּוּד אָב וָאֵם!, הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת שָׁם שֶׁמּוֹרָא אָב וָאֵם זֶה שֶׁלֹּא יֵשֵׁב בִּמְקוֹמוֹ, וְכֵן שֶׁיָּקוּם מִפְּנֵיהֶם - אִם הָאַבָּא אוֹ הָאִמָּא נִכְנָסִים, צְרִיכִים לָקוּם!

דְּבָרִים פְּשׁוּטִים אֲבָל נַעֲלִים בְּיוֹתֵר

אִלּוּ דְּבָרִים כָּל כָּךְ פְּשׁוּטִים אַךְ נַעֲלִים בְּיוֹתֵר, הִנֵּה אָדָם מְחַפֵּשׂ כָּל מִינֵי 'עֲבוֹדוֹת' וְהַשָּׂגוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה אָדָם יֵשׁ לוֹ הוֹרִים חַיִּים, שֶׁיִּהְיוּ בְּרִיאִים, אֲזַי הוּא יָכוֹל לִזְכּוֹת לְקַיֵּם מִצְוָה זוֹ בְּכָל יוֹם, עַל יְדֵי שֶׁמְּמָרִים טֶלֶפוֹן לְהוֹרָיו וְשׁוֹאֵל בִּשְׁלוֹמָם, וְאוֹמֵר אֲפִלּוּ כַּמָּה מִלִּים - "לַיְלָה טוֹב", "יוֹם טוֹב", וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה.

כְּשֶׁהוֹרָיו שֶׁל מוֹהֲרָא"שׁ הָקָדוֹשׁ הָיוּ בַּחַיִּים, בְּכָל יוֹם בַּבֹּקֶר אַחַר הַתְּפִלָּה, הָיָה נִכְנָס לְחַדְרוֹ, וְהַדָּבָר הָרִאשׁוֹן הָיָה שִׂיחַת טֶלֶפוֹן לְהוֹרָיו, זֶה הָיָה חֵלֶק מִסֵּדֶר הַיּוֹם שֶׁלּוֹ! וּפַעַם בְּשָׁבוּעַ נָסַע לְבַקֵּר אוֹתָם, וְזָכִיתִי הַמּוֹן פְּעָמִים לְהַסִּיעַ אֶת מוֹהֲרָא"שׁ לְהוֹרָיו, וְאָמַר לִי לְפָנֵי כֵּן: "בּוֹא וַאֲזַכֶּה אוֹתְךָ בְּמִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם", וְנָסַעְנוּ. וְהָיְתָה תְּקוּפָה אֲרֻכָּה - עוֹד קֹדֶם שֶׁהֵקִים מוֹהֲרָא"שׁ אֶת בֵּית מִדְרָשׁוֹ - שֶׁמּוֹהֲרָא"שׁ הָיָה הוֹלֵךְ בְּכָל שַׁבָּת לְבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל אָבִיו, לְהַשְׁלִים שָׁם מִנְיָן, וְזוֹ הָיְתָה הֲלִיכָה 'מְכֻבֶּדֶת'... וּמוֹהֲרָא"שׁ הָיָה אוֹמֵר, שֶׁהוּא לֹא הֶחְסִיר זֹאת אֶלָּא רַק פַּעַם אַחַת, שֶׁיָּרְדוּ שְׁלָגִים, וְלֹא הָיָה סְתָם שֶׁלֶג, אֶלָּא מַמָּשׁ קֶרַח, וּמוֹהֲרָא"שׁ יָצָא מִבֵּיתוֹ, וּכְבָר בָּרְחוֹב הָרִאשׁוֹן הֶחֱלִיק כַּמָּה פְּעָמִים, וְרָאָה שֶׁזּוֹ מַמָּשׁ סַכָּנַת נְפָשׁוֹת לָכֵן לֹא הָלַךְ, אֲבָל בִּשְׁאָר הַזְּמַנִּים הָלַךְ מַמָּשׁ בִּמְסִירוּת נֶפֶשׁ.

שִׂים לֵב לְמִצְוָה!

אָדָם צָרִיךְ לָשִׂים לֵב עַל עִנְיָן זֶה שֶׁל כִּבּוּד אָב וָאֵם, שֶׁהִנֵּה אָדָם יוֹשֵׁב עִם אָבִיו בַּשֻּׁלְחָן בְּסִעוּדַת שַׁבָּת, אוֹ שֶׁיּוֹשֵׁב עִם אָבִיו בְּאֵיזוֹ חֲתֻנָּה, וְהִנֵּה מַגִּיעַ הַמֶּלְצַר עִם הַמַּגָּשׁ שֶׁל הָאֹכֶל, וְהוּא מְחַלֵּק אֶת הַצַּלָּחוֹת לְכָל הַמְּזֻמָּנִים, אִם אָדָם הוּא (מִשְׁלֵי י', ח) "חֲכַם לֵב יִקַּח מִצְוֹת", אֲזַי מִיָּד קָם לְמֶלְצַר, וְלוֹקֵחַ צַלַּחַת בִּשְׁבִיל אָבִיו וְשָׂם לִפְנֵי אָבִיו, וְהִנֵּה הוּא קִיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה! וְאִלּוּ דְּבָרִים שֶׁבִּנֵי אָדָם לֹא שָׂמִים עַל לֵב, וְאֵינָם יוֹדְעִים שֶׁבְּזֶה מְקַיְּמִים מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם!.

(מתוך "אשי ישראל" פרשת וישלח תשפ"א)

לְאָן לְבָרֵחַ?

דְּפִיקוֹת מְהֻסָּסוֹת נִשְׁמְעוּ עַל דֶּלֶת בֵּיתוֹ שֶׁל רַבִּי נָתָן זַ"ע, בַּדֶּלֶת עָמַד יְהוּדִי, שְׁפוּף קוֹמָה, מַבָּטוֹ מְפֻחָד קִמְעָה וְעֵינָיו כְּבוּיוֹת, מִיָּד זִהָה רַבִּי נָתָן אֶת הָאִישׁ, הֲלֹא זֶהוּ חֲבֵרוֹ מִיָּמִים יָמִימָה, יַחַד גָּדְלוּ בָּעֲיָרָה בָּהּ חָיוּ כִּילָדִים.

עַל צַלַּחַת מָרָק מְחַמֵּמֶת, שֶׁרַבִּי נָתָן אָץ לְהַעֲמִיד לְאוֹרַח, לְקַיֵּם בְּהִדּוּר מִצְוַת הַכְנָסַת אוֹרְחִים, סִפֵּר הָאִישׁ לְרַבִּי נָתָן אֶת הַסִּבָּה שֶׁהוּא כָּאן:

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְפִרְקוֹ נָשָׂא אִשָּׁה בְּמָאהִלִיב וְנַעֲשָׂה תּוֹשָׁב הַמָּקוֹם, שָׁם עָסַק בְּמִסְחָר וְהִתְחִיל לְהַנְהִיג מִסְחָרוֹ בְּגִדּוֹלוֹת בְּעֶזְרַת הַלָּוָאוֹת, כְּמִנְהַג הַסּוֹחֲרִים. אוּלָם הָעֵסֶק לֹא הִצְלִיחַ, וְהִתְחִיל לָרֶדֶת מַטָּה מַטָּה, עַד שֶׁבְּמֶשֶׁךְ הַזְּמַן נִשְׁאַר בְּעִירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל, לֹא נוֹתָרָה לוֹ פְּרוּטָה אַחַת שֶׁיּוּכַל לְסַלֵּק אֶתְהּ אֶת הַחוֹבוֹת הָרַבִּים, וּבַעֲלֵי הַחוֹבוֹת לֹא וִתְּרוּ, מֵרֹב פַּחַד וְיִרְאָה שֶׁהָיָה לוֹ מֵהֶם בָּרַח מֵהָעִיר, אוּלַי רֶוַח וְהַצָּלָה יַעֲמֹד לוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר, בְּדַעְתּוֹ לִנְסֹעַ לְאֵיזֶה מָקוֹם שֶׁשָּׁם יֵשׁ לוֹ אֵיזֶה קְרוֹב מִשְׁפָּחָה, אִישׁ אָמִיד וְעָשִׁיר וְהוּא יַעֲמֹד לוֹ לְעֶזְרָה בְּצָרָה לָתֵת לוֹ אֵיזוֹ מִשְׂרָה. כְּשֶׁבָּרַח עָבַר דֶּרֶךְ הָעֲיָרָה בְּרֶסְלֶב, וְנִזְכַּר שֶׁיֵּשׁ לוֹ כָּאן יְדִיד נֶפֶשׁ וְחָבֵר נֶאֱמָן וְהוּא רַבִּי נָתָן, בְּכֵן מִיָּד פָּנָה אֵלָיו וּבָא אֶצְלוֹ.

כְּשֶׁגָּמַר אֶת הַסִּפּוּר, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבִּי נָתָן זַ"ל: 'בְּוַדַּאי צָרָתְךָ - צָרָה גְּדוֹלָה הִיא, אֲבָל עֲצָתְךָ אֵינָהּ עֵצָה כְּלָל... כִּי כַּאֲשֶׁר תַּגִּיעַ לִקְרוֹבְךָ, וְהַכָּרַת פָּנֶיךָ תַּעֲנֶה לוֹ עַל שְׁפַל מַצָּבְךָ, תֵּכֶף יַרְאֶה לְךָ אוֹתוֹת אֵי רָצוֹן מִבֵּיאָתְךָ אֵלָיו, וְגַם אֶת יָדוֹ יִקְמֹץ לָתֵת לְתוֹךְ יָדְךָ, וְיֹאמַר לְךָ "שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם" בְּשָׂפָה רָפָה, וְיוֹשִׁיט לְךָ אֶת רָאשֵׁי אֶצְבְּעוֹתָיו, וְאוּלַי יִתֵּן לְךָ לִסְעֹד אֶצְלוֹ סְעֻדָּה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְעַל לִינַת לַיְלָה אֲנִי מְסַפֵּק אִם יִתֵּן לְךָ, וְאוּלַי גַּם שָׁם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ לֹא יִתְּנוּ לְךָ מָקוֹם לָלוּן, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מַכִּירִין אוֹתְךָ יֵשׁ אֶת הַצָּדָק לְחַשֵּׁד אוֹתְךָ לְגַנָּב, חַס וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן אֵין עֲצָתְךָ עֵצָה כְּלָל.'

"עֲצָתִי", הֵאִיר לוֹ רַבִּי נָתָן אֶת פָּנָיו הַקְּדוֹשִׁים, "בָּרַח לְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲנַטְלוֹיְפִין אֵיזוּ נָאר צוּם אֵייבֶּערְשֶׁטֶער - אִם לִבְרֹחַ, אָז רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ".

"תָּשׁוּב לְמָאהִלִיב, וְלֹא לְבֵיתְךָ, אֶלָּא יָשָׁר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְעִקַּר בֵּיתָ מָנוֹס שֶׁלְּךָ יִהְיֶה תּוֹרָה וּתְפִלָּה. שָׁם הַכֹּל מַכִּירִים אוֹתְךָ שֶׁאֵינְךָ גַּנָּב חַס וְשָׁלוֹם, וְאַדַּרְבָּה לְסוֹחֵר נִכְבָּד שֶׁמָּעַד בְּמִסְחָרוֹ וּבְאֹנֶס נַעֲשָׂה בַּעַל חוֹב וְיוֹרֵד וּמְחֻסַּר פַּרְנָסָה. הַשַּׁמָּשׁ מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ יְקָרְבְךָ בְּכָבוֹד גָּדוֹל וְיִמְצִיא לְךָ סְעוּדוֹת לֶאֱכֹל, וְגַם יִתֵּן לְךָ כַּר תַּחַת רֹאשְׁךָ. וְכַאֲשֶׁר יִוָּדַע הַדָּבָר לְאִשְׁתְּךָ וּקְרוֹבֶיהָ וְיָבִיאוּ בָּאִים אֵלֶיךָ בְּצָעָקוֹת וְקוֹלוֹת בְּטָעֲנוֹת הַנִּשְׁמָעוֹת, אַתָּה לֹא תַּעֲנֶה לָהֶם דָּבָר רַק אֶחָז בְּמִדַּת הַשְׁתִּיקָה, וּבְטוּחַ אֲנִי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה בְּעֶזְרְךָ בְּקָרוֹב הַיָּמִים".

דְּבָרִים אֵלּוּ שָׁיָצְאוּ מִלֵּב צַדִּיק אוֹהֵב נֶאֱמָן, נִכְנְסוּ אֶל תּוֹךְ פְּנִימִיּוּת לִבּוֹ, וְכֵן עָשָׂה וְקִיֵּם וְזֵרֵז אֶת עַצְמוֹ חֲזָרָה, מִבְּרֶסְלֶב נָסַע לְעִיר מָאהִלִיב וְיָשַׁר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְיָשַׁב אֶת עַצְמוֹ בְּקֶרֶן זָוִית, וְהִתְחִיל לִלְמֹד שִׁעוּר כְּסִדְרָן בִּגְמָרָא וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ וְכוּ' מֵהַתְּחָלַת בְּרָכוֹת וְאֹרַח חַיִּים, כַּאֲשֶׁר הִזְהִירוֹ רַבִּי נָתָן זַ"ל.

וְאָכֵן בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁאָמַר לוֹ רַבִּי נָתָן כֵּן הִתְקַיֵּם, הַשַּׁמָּשׁ קִבְּלוֹ בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת וְקֵרְבוֹ בְּכָל מִינֵי הִתְקָרְבוּת וְרִחֵם עָלָיו מְאֹד. וְאַחַר כָּךְ נִתְוַדַּע בָּעִיר שֶׁהַסּוֹחֵר שֶׁיָּרַד מִנְּכָסָיו הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ וְלוֹמֵד, וּבָאוּ אִשְׁתּוֹ וּקְרוֹבָיו בְּצָעָקוֹת וּטְעָנוֹת, וְהוּא בְּאַחַת שׁוֹתֵק וְאֵינוֹ מֵשִׁיב, רַק שׁוֹקֵד בַּתּוֹרָה כְּאִלּוּ לֹא קָרָה שׁוּם דָּבָר.

עָבְרוּ עוֹד אֵלּוּ יָמִים וְנַעֲשְׂתָה כָּל הָעִיר כְּמַרְקַחַת, וְכָל אֶחָד מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁכַּמָּה מִמַּכִּירָיו וְאוֹהֲבָיו נִתְעוֹרְרוּ לְרַחֵם עָלָיו וְעַל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ מַעֲמָד פַּרְנָסָה. וְקִבְּצוּ סְכוּם כֶּסֶף וְסִדְּרוּ לְאִשְׁתּוֹ מַעֲמָד בַּשּׁוּק עִם מְעַט סְחוֹרָה.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָיָה בְּעֶזְרָהּ, שֶׁהִתְחִילָה לְהַצְלִיחַ מְעַט מְעַט, וְהוּא הִתְחִיל לָצֵאת מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ לַעֲזֹר לָהּ עַד שֶׁהָעֵסֶק הָיָה הוֹלֵךְ וְגָדֵל, עַד שֶׁהָיְתָה הָאֵשֶׁת חַיִל וְהִיא הִמְצִיאָה כָּל הַפַּרְנָסָה בֶּרֶוַח גָּדוֹל, וּבְתוֹךְ כָּךְ שִׁלְּמָה אֶת כָּל הַחוֹבוֹת.

וְהוּא נַעֲשָׂה עוֹבֵד ה' גָּדוֹל מְאֹד וְשָׁקַד כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת כַּאֲשֶׁר הוֹרָהוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אַשְׁרֵי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ.

("אֵילֶן הַחַיִּים", ס"ז)

סיפור לשבת

למעשה!

אֵיךְ לְדַבֵּר בַּבַּיִת

// לֹא לְסַפֵּר כִּשְׁלוֹנוֹת

מַה שֶּׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הִנְהִירוּ לֹא לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה וְכוּ', **אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לִשְׁמֹר שֶׁאַף פַּעַם לֹא לְסַפֵּר אֶת הַכִּשְׁלוֹנוֹת שֶׁלּוֹ לְאִשְׁתּוֹ**, וְכֵן זֶה שֶׁבְּזוּ וְהִשְׁפִּילוּ אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי זֶה רַק יְעוֹרֵר אַחַר כָּךְ מַחְלֹקֶת בֵּינֵיהֶם, כִּי תָּקֵל בְּכִבּוֹדוֹ וְכוּ'.

// לֹא לְהַכְנִיס בְּוכּוּחִים

עִם אִשָּׁה צְרִיכִים לְדַבֵּר רַק **בְּצוּרָה חִיּוּבִית, וּלְחַזְּקָהּ וּלְאַמְּצָהּ וּלְעוֹדְדָהּ וּלְשַׂמְּחָהּ** וְכוּ', שֶׁזֶּה בְּכְלָל קָרוֹב לְבְּבוֹת, כְּדֵי לְהַדֵּק אֶת הַקֶּשֶׁר וְהַשָּׁלוֹם בַּיִת בֵּינֵיהֶם וְכוּ', **וְלֹא כְּדַאי לְהִכָּנֵס בְּוִכּוּחִים**, כִּי עַל פִּי רֹב יוֹצְאִים מִזֶּה מְרִיבוֹת וּמַחֲלוֹקוֹת, כִּי דִּבּוּרִים יְתֵרִים מְבִיאִים רַק צָרוֹת וְכוּ'.

// נִתְיַקֵּר בְּעֵינֵי אִשְׁתּוֹ

כְּשֶׁאָדָם מַרְבֶּה בִּלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּהִתְמָדָה רַבָּה מְאֹד, וְכֵן עוֹסֵק בִּתְפִלָּה, עַל יְדֵי זֶה כְּבוֹדוֹ עוֹלֶה וְנִתְיַקֵּר בְּעֵינֵי אִשְׁתּוֹ, וְהִיא מְאֹד מִתְפָּאֶרֶת עִמּוֹ, אַשְׁרֵי מִי שֶׁיּוֹדֵעַ אֵיךְ לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּטוֹב וּבַנְּעִימִים, שֶׁאָז אֵל רַב טוּב הַצָּפוּן יִזְכֶּה.

מִתּוֹךְ מִכְתָּב מוֹהֲרָא"שׁ מִיּוֹם ג' לְסִדְרַ משְׁפָּטִים כ"ה שְׁבָט התשע"ג

דפוס צבעים אמיתיים

לזכות ולרפואת ר' **שלמה ברוך** בן **רבקה** ה"ו

לעילוי נשמת **סעדיה** בן **חיים**

לזכות **אלקנה בן רוחמה** שיזכה לצאת מהשביה, מאפילה לאורה, ולחזור לביתו בריא ושלם

ניתן לשמוע את שיעורי מורינו הרה"צ שליט"א:
בארץ ישראל: 077-2233-223, בארה"ב: 845-510-6314

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון
בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"
בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437
בנדרים פלוס: **קופת "ידידי עיר ברסלב"**
לציין בהערה: **עבור גיליון בהיכלו**